

П Ъ В А Н Н Й

ЦЕРНОГОРСКА И ХЕРЦЕГОВАЧКА

САВРАНА

чубромъ чойковићемъ
церногорцемъ.

ИА

И Н Ъ МЪ И З Д А Н А И С Т И МЪ.

Volkslieder der Montenegriner und Herzegowinaer Serben.

У ЛАЙЦИГУ

ИЕЧТАНО КОДЪ БЕРИ. ТАУХНИЦА ЮНИОРА.

1837.

24

Digitaliserad av Google

63.

Послѣдцы Юнаштва.

(Одъ истога слѣпца Павла Чурле.)

У хиљду и осме стотине
А петога лѣта одъ девете
Кад' Крушевачъ Србы освоише
Свасе Турска земља узколеба,
Сташе Турци ситне књиге писат';
„Ко ихъ пише? коме ли ихъ пише?“
Књиге пише наша Шашит-паша
Те є шилѣ Скадру на Бояну,
А на руку везир'-Ибрахиму:
„Ахъ мой брате везир'-Ибрахиме!
Ал' нечуешь, ал' нехаешь за не,
Баури ни земљу бастисаше,
Шаланке намъ редомъ одузеше,
А цаміе баталь учинише,
Те кланяху хочже и хачкје,
И остале ќитап-сахибіе;
Луду нашу дѣцу изробише,
Изробише пакъ ихъ изѣстише,
А хануме резиль учинише,
Скидоше имъ са главе хавліе,
И са плећа зелене феречже,
Исподъ грла злађене Ѣердане,
На кима су синчжирли дукати,
Што господски у хarem' сѣхау,
На душеку и свиден'-миндеру,
Сад' све иду босе по сиѣгови
Кад' имъ нейма вакта ни хадета,
То є зазоръ цару честитоме,
Акамоли цареву везиру.“
Књигу чита Ибрахимъ везире,
Ону виђе другу одписуе:
„Шашит-паша на краини крило!
Држ'се мало неупусти града
До честита дана Ѣурђева дна,
Доксе гора прioћене листомъ,
Чарна земља травомъ и цвјетомъ
Докъ приспіе ягић за закланѣ,
И докъ хати на чаиръ изађу,
Я ћу силну сакупити войску,
Па ћу доћи Нишу бјеломе,
Ударићу на земљу Србију,

Шаланке ћу све јој одузети,
Докъ изађемъ на Ђуਪријо равну,
Ту ћу везиръ таборъ учинити,
И распети бјеле чадоре,
У вилаєти разтурити войску,
Пороби ћу мало и велико,
Изгорѣћу огњемъ свеколико,
Све ћу женско робит' и турчити,
А све мушки подъ сабљу метнути,
Войводе ћу Србске пофатати,
На ћолѣ ихъ живе ударати,
Уфатићу тога господара
Каурскога, Петровића Ђорђа,
Кожу ћу му съ живог' одрjetи.“
Ма нерече Турчинъ, акобогда,
Већсе Турчинъ у силу уздаше,
А сила є у Бога вишића,
Кои ибму ни помоћи неће —.
Сёде везиръ ситне књиге писат',
Они є шилѣ бјелу Топтану,
А на руке Бегу одъ Топтана:
„Чуешь ли ме одъ Топтана Бего?
Съ Кауриномъ извадисмо кавгу,
Но сабери ёдну силну войску,
Айде шь ньоме Скадру на Бояну.“
Другу шалѣ бјелу Каваю,
Свом' сестрићу Бегу одъ Кавая:
„Съ Кауриномъ заметнисмо кавгу,
Но сабери ёдну силну войску,
Хайд ми шь ньоме Скадру на Бояну.“
Трећу везиръ ситну књигу пише,
Те є шалѣ у Дубрјо равну,
А на руке младом' Халил-пashi:
„О чу ли ме Халил-пашо младый?
Съ кауриномъ извадисмо кавгу,
Но сабери твою лјоту Тоску,
Айде шь ньоме на Мораву-бичу,
Чекай мене пашо на Морави.“
И ту посла па четврту пише,
Те є шилѣ бјелу Гусиню,
А на руке Ђул-бегу староме:
„Ахъ мой шура, Ђулбегъ одъ Гусина!
Съ кауриномъ отворисмо кавгу,
Но сабери твою силну войску,
Све горштаке безумие юнаке,
Айде шь ньима стойноме Призрену,